

[Arne Bjerregaard]

se 600.000 kr. betalt. Når han så senere skal bruge den bygning, skal han betale indkomstskat af sine afdrag; det bliver 2 mill. kr. Han skal betale renter i 20 år; det bliver 1 mill. kr. Han skal betale ejendomsskatter; det er 500.000 kr. Det vil sige, at de 600.000 kr., han skulle bruge til den lille stald, kommer til at koste 4,5 mill. kr. Enhver må kunne se, at det erhverv, man byder sådanne vilkår, ikke har muligheder for at investere, specielt ikke med det renteniveau, vi har nu, fordi man aldrig kan få egenkapital til at investere med.

I Irland har man lavet et kunstgreb, i alt fald så vidt jeg har forstået deres skattesystem, over for landmændene. Man har nemlig sagt: kære landmænd, I får det dobbelte fradrag i jeres indkomst af det, I investerer i produktionen. På den måde får de lande, Danmark skal konkurrere med, en betydelig bedre situation. I det tilfælde, jeg nævnte her, må den danske landmand betale 9 gange så meget for en produktionsbygning som f. eks. den irske landmand, og så bliver det altså vanskeligt at konkurrere i fremtiden.

Lad mig så fortælle, hvorledes jeg mener det kunne gøres, hvis man f. eks. vil bygge den stald eller lave noget andet. Vel siger vi en hel masse pæne ting om dansk landbrug, vi støtter dem, og vi er positive over for dem, men hvad kan man gøre ud over de almindelige, små lapperier, som vi hidtil har gennemført? Hvis man nu gør de 600.000 kr. til fradrag i indkomsten, betyder det sådan set, at staten eller samfundet taber 400.000 kr. og landmanden reelt kun betaler de 200.000 kr. Men for sådanne bygninger gælder det, at halvdelen af omkostningerne går til arbejds-løn, og det vil sige, at der kommer 2-3 mand i arbejde i et helt år - ellers tjener de i alt fald for meget og særdeles meget i forhold til landmanden. Men produktionen vil også give beskæftigelse på mejeri og slagteri osv., og er der bare disse 2-3 mand i arbejde plus 1 på mejeriet, har samfundet sådan set fået de 400.000 kr. hjem, som vi gav i fradrag til landmanden.

Da den gule lampe lyser, må jeg jo skynde mig at blive færdig, jeg kunne ellers godt have tænkt mig at regne videre på disse ting, men hvis man altså gennemførte dette, som i grunden ikke koster en krone i den nuværende situation for det danske samfund, men hvor man er bange for, at nogen skal få en

lille fordel af en omlægning - det er jo det, der er situationen - så ville der ske det, at der blev investeret som aldrig før i dansk landbrug, og at dansk landbrug ville forøge sin produktion med 20 pct.; tænk, hvilke valutariske problemer vi dermed havde løst! Jeg erkender, at der skal en vis nytænkning til for at vove sig ud på dette, men jeg tror nok, befolkningen ville forstå det om føje år, når de så gevinsterne.

Jeg mener, det er den vej, man skal gå og ikke bare udtale sine pæne meninger om landbruget og dets indsats osv. Det kan landmændene ikke leve af, og det forbedrer man ikke situationen ved. Det gør man kun ved en radikal indsats, noget, som er anderledes, og noget, som reelt kan fremme produktionen.

Lad mig til sidst gentage det, jeg sagde til at begynde med, nemlig at kristeligt folkeparti selvfølgelig erkender landbrugets problem, vi erkender landbrugets betydning for vores valutaandtjening og erkender, at landbruget kunne dække en stor del af vores nuværende valutaunderskud, hvis man virkelig turde følge nye veje også på dette område.

Alfred Hansen (DR):

Det er for længst fastslået, at landbruget er en vigtig erhvervsgren, og at det er til stor gavn for det danske samfund. Heri er jeg naturligvis enig og vil blot tilføje, at også industrien og serviceerhvervene er et helt fundamentalt eksistensgrundlag for det danske samfund.

Det var ganske interessant at høre landbrugsministeren, som sagde - hvis man skulle konkludere hans udtalelser - at der var nogle vældige problemer, som vi skulle løse, men samtidig gav en opremsning af EF-landbrugsordningernes lyksalighed. EF har været til stor fordel for landbruget, sagde ministeren. Alligevel har vi i årene siden 1973 måttet konstatere, at problemerne for dansk landbrug er blevet stadig større. Derfor er man nødt til at have den helt store lup frem, hr. minister, hvis man skal kunne se fordelene for dansk landbrug ved EF-medlemskabet.

Jeg kunne godt tænke mig at stille ministeren følgende spørgsmål: hvor længe regner ministeren med at landbrugsordningerne, som EF forvalter dem nu, vil kunne bestå?